

בש"פ 6430/16 - שון יחזקאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6430/16

כבוד השופט נ' הנדל

לפני:

שון יחזקאל

העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז מיום
16.8.2016 במ"ת 47831-06-16 שניתן על ידי כבוד
השופט י' שפסר

כ"א באב התשע"ו (25.8.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד אייל אוחיון

בשם העורר:

עו"ד נעימה חינואוי-כראם

בשם המשיבה:

החלטה

1. מונח בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז (מ"ת 47831-06-16, כבוד השופט י' שפסר) במסגרתה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

על פי כתב האישום, שהוגש נגד העורר, יליד 1997, ונגד נאשם אחר, יליד 1998, בתאריך 13.6.2016 בסמוך לאחר השעה 5:00 לפנות בוקר, קשרו השניים קשר להשליך רימון הלם לעבר ביתו של המתלונן. כשעה לאחר מכן, כך פעלו הנאשמים, תוך שהם נמלטים מהמקום.

בהליך קמא, הוסכם על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. הסעיפים המיוחסים לשני הנאשמים הם קשירת קשר לביצוע פשע, נשיאת נשק והיזק בחומר נפץ. המיקוד בדיון קמא נסוב סביב התאמת חלופה למעצר, כאשר הוזמנו שני תסקירי מעצר. בית המשפט החליט, בהתאם להמלצת שירות המבחן, לעצור את העורר ובאשר לשותפו להורות על מעצר בדמות איזוק אלקטרוני.

העורר מלין על האפליה לכאורה בינו לבין שותפו, ועל כך ששירות המבחן לא היה מוכן להורות על תוצאה דומה - מעצר בדמות איזוק אלקטרוני בבית הוריו - גם בעניינו.

2. אכן, התוצאה מעוררת קשיים. מכתב האישום עולה כי הנאשם האחר לכאורה היה פעיל יותר במעשה האירוע מהעורר, אם כי ברי בשלב זה כי מדובר במבצעים בצוותא. יחד עם זאת, בדיקת טענת האפליה חייבת להיות לגופה. כשם שאין להשלים עם אפליה פסולה, כך אין לדרוש אחידות מלאכותית. קריאת החלטת בית המשפט קמא מגלה כי נערכה בדיקה עניינית. כך, בית המשפט הבחין היטב בין שני הנאשמים, העניק משקל להיעדרו של עבר הפלילי לנאשם האחר ובעיקר לשוני בהמלצת שירות המבחן לגבי כל אחד מהנאשמים. כפי שציין בית המשפט המחוזי, מטרת המעצר היא למנוע סיכון, וככל שחלופה אחת מהווה מענה לכך - יש לאמצה. זהו המצב בענייננו לגבי הנאשם האחר, במובחן ממצבו של העורר.

עיינתי היטב בשני התסקירים, ולא מצאתי בסיס בדיון לסטות מהחלטת בית המשפט קמא. יחד עם זאת, הושם דגש בתסקיר כי החלופה שהוצעה ביחס לעורר איננה מתאימה, וזאת לאחר בדיקה פרטנית של המקרה. בהינתן השוני בתוצאה ביחס לשני המעורבים, המצב הקיים איננו בהכרח סוף פסוק. אף באת כוח המדינה הודיעה כי לא תתנגד להזמנת תסקיר נוסף על מנת לבחון חלופה אחרת. בציני זאת, אינני מתעלם מכך שלעיתים לא קל למשפחה להציע חלופה, אך הבחירה אם להגיש בקשה לעיון חוזר עודנה בידי העורר.

בכל הנוגע להחלטת בית המשפט המחוזי לדחות את החלופה שהוצעה לפניו, לא מצאתי, כאמור, כי נפלה טעות. אמנם נכון כי הנאשם האחר שוהה במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אמו, אך החלופות אינן נבדקות לפי סוג הקרבה המשפחתית של המפקח המוצע, כאילו די בכותרת, אלא יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו, כפי שנהג שירות המבחן בענייננו, בדיקה שאומצה על ידי בית המשפט המחוזי.

3. סוף דבר, הערר נדחה, בכפוף לאמור לעיל.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ו (4.9.2016).

ש ו פ ט